

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016944 18 Кж
Бања Лука, 21.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Д.М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојне дроге из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и др., у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 016944 17 Квл од 08.3.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.5.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Д.М., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 016944 17 Квл од 08.3.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 016944 17 Квл од 08.3.2018. године, одбијен је захтјев осуђеног Д.М. за неправу понављање кривичног поступка и обједињење казни затвора, изречених правоснажним пресудама Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 016944 15 К од 20.7.2015. године, Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 012427 07 К од 28.02.2008. године и Основног суда у Бањој Луци број К-631/05 од 21.6.2005. године.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, због непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се захтјев за неправу понављање кривичног поступка уважи. У основи, приговорима из жалбе се оспорава правилност закључка садржаног у образложењу побијаног рјешења, као и ваљаност датих разлога, са тврдњом да су испуњени услови за изрицање јединствене казне затвора за дјела извршена у стицају, па тиме и услови за неправу понављање кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Одлучујући о захтјеву осуђеног за неправу понављање кривичног поступка, првостепени суд је правилно примјенио одредбу члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“,

број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), те побијаним рјешењем тај захтјев одбио, као неоснован.

Образложене разлоге, дате у побијаном рјешењу, као ваљане, овај суд у цјелости прихвата, па се њихова правилност и законитост, жалбеним приговорима не може оспорити.

Наиме, према одредби члана 341. став 1. ЗКП РС, правоснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Надаље, одредбом члана 58. став 4. КЗ РС, прописано је да, у случају ако је осуђено лице издржало казну затвора по ранијој пресуди, а прије него што је почело ново суђење за кривично дјело, неће се примјенити одредбе члана 56. тог закона (стицај кривичних дјела).

У конкретном предмету, првостепени суд је правилно утврдио да је осуђени издржао (дана 27.11.2006. године) изречену казну зазора у трајању од 7 (седам) мјесеци по ранијој пресуди Основног суда у Бањој Луци број К-631/05 од 21.6.2005. године, те издржао (дана 02.3.2012. године) и јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 9 (девет) мјесеци по ранијој пресуди Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 012427 07 К од 28.02.2008. године, прије него што је почело ново суђење за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојне дроге из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС у кривичном предмету Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 016944 15 К, и донесена пресуда дана 20.7.2015. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

Цијенећи наведено, без основа су аргументи из жалбе, којима се указује да је, у поступку доношења пресуде Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 012427 07 К од 28.02.2008. године, и осуде на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 9 (девет) мјесеци, узета као утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године, а која је изречена пресудом Округног суда у Бањој Луци број 011-0-К-06-000 044 од 07.7.2006. године, као и они аргументи којима се указује на вријеме када је осуђени започео издржавање наведене казне затвора, која је узета као утврђена, по наведеној пресуди.

Оно што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, и тиме правилне примјене одредбе члана 58. став 4. КЗ РС, у конкретном предмету је чињеница да је осуђени издржао све казне по ранијим пресудама прије него што је почело ново суђење за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојне дроге из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, у кривичном предмету Округног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 016944 15 К.

Ради тога, овај суд налази, а супротно аргументима из жалбе, да није било законских услова за примјену одредбе члана 56. став 1. КЗ РС и изрицање јединствене казне затвора за кривична дјела извршена у стицају, па тиме ни законских услова за неправо понављање кривичног поступка, у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења, примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић